

هدية
HÄDIYAH

Svarbios pamokos visai musulmonų bendruomenei

الدروس المهمة لعامة الأمة

lietuvių

ليتواني

Parašė gerbiamas šeichas mokslininkas
Abdulaziz Ibn Abdilliah Ibn Baz (tegul Allahas jo pasigaili).

الدُّرُوسُ الْمُهَمَّةُ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ

Svarbios pamokos visai musulmonų bendruomenei

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Parašė gerbiamas šeichas mokslininkas
Abdulaziz Ibn Abdilliah Ibn Baz (tegul Allahas jo
pasigaili).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Svarbios pamokos visai musulmonų bendruomenei

Parašė gerbiamas šeichas mokslininkas
Abdulaziz Ibn Abdilliah Ibn Baz (tegul Allahas jo
pasigaili).

Vardan Allaho Maloningojo, Gailestingojo

Autoriaus įžanga

Garbė Allahui, pasaulių Viešpačiui, ir gera baigtis
- teisingiesiems. Ramybė ir Allaho palaima Jo tarnui
ir Pasiuntiniui - mūsų Pranašui Muchammedui, ir
visai jo šeimai bei kompanjonams.

Taigi:

Tai sutrumpinta knyga, paaiškinanti, ką mūsų
bendruomenė (ummah) turėtų žinoti apie islamo
religiją, ją pavadinau - „Svarbios pamokos visai
musulmonų bendruomenei“.

Ir aš prašau Allaho, kad tai būtų naudinga
musulmonams ir kad Jis Dosnysis, Kilnysis priimtų
tai iš manęs.

Abdulaziz Ibn Abdullah Ibn Baz Svarbios
pamokos visai musulmonų bendruomenei¹

¹ „Įvairių fatvų ir straipsnių rinkinys“ (3/ 288- 298).

Pirmoji pamoka - sūra „Atveriančioji“ ir kitos trumpiausios sūros

Nagrinėsime sūrą „Atveriančioji“ ir kelias trumpiausias sūras, nuo „Žemės drebėjimas“ iki „Žmonės“. Taip pat paaiškinsime kaip jas teisingai recituoti, ištarti ir mintinai išmokti bei paaiškinsime tai, ką reikia apie jas suprasti.

Antroji pamoka - islamo ramsčiai

Penkių islamo ramsčių paaiškinimas, iš kurių pirmasis ir svarbiausias yra liudijimas, kad nėra kito dievo, išskyrus Allahą, ir kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys. Paaiškinsime šio liudijimo reikšmes ir sąlygas. Jo prasmė yra: (La Ilaha) paneigiantis visa, kas garbinama šalia Allaho, (illa Allah) patvirtinantis Vieno (be partnerių) Allaho garbinimą. Kalbant apie (lia Iliaha illa Allah), tai yra žinojimas, kuris prieštarauja nežinojimui; tikrumas, prieštaraujantis abejonėms; nuoširdumas, prieštaraujantis politeizmui; sąžiningumas, prieštaraujantis melui; meilė, prieštaraujanti neapykantai; paklusnumas, kuris prieštarauja politeizmui; priėmimas, prieštaraujantis atmetimui ir netikėjimas tuo, kas garbinama šalia Allaho. Tai minima šiose dviejose eilutėse:

Tikras išpažinimas, nuoširdumas ir sąžiningumas su meile, paklusnumu ir priėmimu, bei (septinta sąlyga) netikėjimas kitais dalykais,

kuriuos žmonės dievina.

Liudijimo, kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys, reikalavimai yra tikėti tuo, ką jis pasakė, paklusti jo įsakymams, vengti to, ką jis draudė ir kam prieštaravo, ir negarbinti Allaho, išskyrus taip, kaip Jis ir Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) mums įsakė šariate. Tada paaiškinsime studentui likusius penkis islamo ramsčius: maldą, zakiatą, pasninką Ramadano mėnesį ir piligriminę kelionę į Kaba tiems, kurie gali tai sau leisti.

Trečioji pamoka - tikėjimo (iman) ramsčiai

Šeši tikėjimo pagrindai yra šie: tikėjimas į Allahą, angelus, šventąsias Knygas, pasiuntinius, Paskutinio teismo dieną bei tikėjimas į likimą – tiek gerą, tiek blogą – kylantį iš Visagalio valios.

Ketvirtoji pamoka - monoteizmo ir politeizmo (širk) tipai

Monoteizmo tipų paaiškinimas, kurių yra trys: viešpatystės vienumas, dieviškumo vienumas ir vardų bei savybių vienumas.

1 - Viešpatystės vienumas - tai tikėjimas, kad Allahas, šlovė Jam, yra visko Kūrėjas, visko Valdovas, ir Jis neturi partnerių.

2 - Dieviškumo vienumas - tai tikėjimas, kad Allahas, šlovė Jam, yra tas, kuris iš tikrųjų turi būti garbinamas be partnerių (la ilaha illa Allah) - nėra

kitų garbinimo objektų išskyrus Allahą. Visi garbinimo aktai, tokie kaip malda, pasninkas ir kt., turi būti skirti ir atliekami tik Allahui.

3 - Allaho vardų ir savybių vienumas - tai tikėjimas viskuo, kas paminėta Kilniajame Korane, arba autentiškuose Allaho vardų ir savybių hadisuose, ir jų priskirimas tik Visagaliui, Jam tinkamu būdu, be iškraipymų, trikdžių ar vaizdavimo. Tarė, šlovė Jam:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾

{Sakyk: „Jis yra Allahas, (Kuris yra) Vienas, 1 Allahas, Amžinas Prieglobstis. 2 Nei Jis gimdo, nei yra gimęs, (3) nei kas yra Jam lygus.“} [Koranas, sūra „Visiškas atsidavimas“ 112:1-4]. Tarė Visagalis:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

{Nėra nieko panašaus į Jį. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis} [Koranas, sūra „Pasitarimas“ 42:11]. Kai kurie mokslininkai monoteizmą suskirstė į dvi rūšis ir įtraukė vardų ir savybių vienumą į dieviškumo vienumą. Tai nieko blogo, nes prasmė aiški abiejuose skirstymuose.

Politeizmo (širk) tipai yra trys - didysis, mažasis ir paslėptasis.

Didysis politeizmas - kai miršta politeistas, jo gyvenimo darbai nebus priimti ir jis bus amžinai

pragare, kaip Visagalis tarė:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

{ Tačiau jei jie priskyrė garbinime kitus Allahui, visa, ką jie darė neduos jiems jokios naudos.} [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:88], Taip pat tarė, šlovė Jam:

﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٧﴾﴾

{Neskirta netikintiesiems prižiūrėti Allaho mečetes (t. y. melstis ir garbinti Allahą jose, rūpintis jų švara ir jų pastatu), kol jie liudija netikėjimą patys prieš save. Tokie darbai yra bergždi ir Ugnyje jie gyvena.} [Koranas, sūra „Atgaila“ 9:17]. Politeistui po mirties nebus atleista ir jam bus uždraustas rojus, kaip pasakė Visagalis:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

{ Iš tiesų, Allahas neatleidžia to, kad Jam būtų priskirti partneriai (garbinime), tačiau atleidžia visa kita tiems, kam Jis panorės.} [Koranas, sūra „Moterys“ 4:48]. Taip pat tarė, šlovė Jam:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

{Iš tiesų, kas priskiria partnerius (garbinime) Allahui, uždraus Jis tam Rojų, ir Ugnis bus jo buveinė. Ir Zalimun (daugiadiėviams ir

nusidėjėliams) nėra padėjėjų.} [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalias" 5:72].

Šio politeizmo tipo rūšys - mirusiųjų ir stabų maldavimas, jų pagalbos ieškojimas, įžadų davimas, aukojimas jiems ir pan.

Kalbant apie mažąjį politeizmą (širk), tai yra tai, kas šventuose Korano ar Sunos tekstuose pavadinta širk, tačiau nepriklauso tai pačiai rūšiai kaip didysis politeizmas. Pavyzdžiai galėtų būti: pasipuikavimas gerais darbais, prisiekimas kieno nors vardu, išskyrus Allaho, arba sakymas: kaip panorėjo Allahas ir kažkas [kitas] (maša Allah va maša fulan). Pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) žodžius:

«أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشُّرْكَ الْأَصْغَرَ»، فَسُئِلَ عَنْهُ، فَقَالَ: «الرِّيَاءُ».

„Labiausiai bijau dėl jūsų mažesniojo politeizmo.“ Kai jo paklausė, kas tai yra, jis atsakė: „Tai darbų demonstravimas (rija).“¹ Perdavė Imam Achmed, At-Tabarani ir Al-Bajhaki, iš Machmūd ibn Labyd Al-Ansari (tebūnie Allahas juo patenkintas) - su gera perdavimo grandine. At-Tabarani perdavė su geromis perdavimo grandinėmis, iš Machmūd Ibn Labyd, Rafi bin Khadidž, iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam).

¹ Įtraukė Imamas Achmed (5/ 428), ir At-Tabarani „Al-kabir“ rinkinyje (4/ 338), ir Al-Baihaki „Aš-šuab“ knygoje (14/ 355), „Madžma az-zauaid“ rinkinyje (1/ 121) sakė, kad perdavė Achmed, o jo perdavimo grandinė sutampa su tais, kurie perduoda iš Al-Bukhari ir Muslim.

Ir Pranašo posakis (ramybė ir Allaho palaima jam):

«مَنْ حَلَفَ بِشَيْءٍ دُونَ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ».

„Tas, kuris prisiekia kuo nors kitu, nei Allahu, įvykdė politeizmą (širk).“¹ Perdavė Imamas Achmed autentiška pasakojimo grandine, iš Umar Ibn Al-Khattab (tebūnie Allahas juo patenkintas). Perdavė Abu Daūd ir At-Tirmizi autentiška pasakojimo grandine iš Ibn Umar (tebūnie Allahas jais patenkintas) - iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam), kad jis (Pranašas) pasakė:

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ».

„Kas prisiekia kitu, nei Allahu, iš tikrųjų atliko širk arba politeizmą².“ Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فُلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ».

„Nesakykite: „Kaip panorėjo Allahas ir kažkas [kitas]“, o sakykite: „Kaip panorėjo Allahas ir po to - kažkas³.“ Perdavė Abu Davud autentiška pasakojimo grandine, iš Huzaifah Ibn Al-Jaman (tebūnie Allahas juo patenkintas).

Šis tipas nėra išėjimo iš islamo ar amžinybės pragare priežastimi, tačiau tai prieštarauja

¹ Įtraukė Imamas Ahmed (1/ 47)

² Įtraukė Abu Davud, Nr. (3251), ir At-Tirmizi, Nr. (1535).

³ Įtraukė Abu Davud, Nr. (4980), ir Ahmed (5/ 384).

privalomo monoteizmo tobulumui.

Trečias tipas - tai yra paslėptasis politeizmas, jo įrodymas yra Pranašo (ramybė ir Allaho palaima) posakis:

«أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟» قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: «الشِّرْكُ الْخَفِيُّ؛ يَقُومُ الرَّجُلُ فَيُصَلِّي، فَيَزِيْنُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ الرَّجُلِ إِلَيْهِ».

„Ar nepapasakoti jums to, ko jums bijau labiau nei Dadžalo?“ Jie atsakė: „Taip, o Allaho Pranaše!“ Jis pasakė: „Tai paslėptas politeizmas – kai žmogus atsistoja melstis ir pagražina savo maldą, nes mato, kad į jį žiūri kitas.“¹ Perdavė Imamas Achmed savo „Musnad“, iš Abu Said Al-Khadrij (tebūnie Allahas juo patenkintas).

Širk (politeizmą) galima suskirstyti ir į du tipus:

Didysis, mažasis ir net paslėptasis politeizmas persmelkia žmones. Taigi didžiajam politeizmui priskiriamas veidmainių širk, nes jie slepia savo netikėjimą, apsimeta priėmę islamą ir rodo gerus darbus ne iš tikėjimo, o dėl baimės ar siekdami asmeninės naudos.

O mažiausiam politeizmui priklauso puikavimasis, kaip anksčiau minėtame Machmūd Ibn Labyd Al-Ansari ir Abu Sajyd chadisuose.

¹ Įtraukė Ibn Madža, Nr. (4204), ir Imamas Ahmed (3/ 30).

Penktoji pamoka - tobulumas religijoje (ihsan)

Religijos tobulumo pagrindas yra garbinti Allahą taip, lyg Jį matytume, o jei Jo nematome – žinoti, kad Jis mus mato.

Šeštoji pamoka - maldos sąlygos

Jos yra devynios:

Islamas, protas, įžvalgumas, tyrumas, nešvarumų pašalinimas, privačių dalių uždengimas, laiko prasižėjimas, atsižvelgimas į kiblą ir nija (ketinimas).

Septintoji pamoka - maldos ramsčiai

Jų yra keturiolika:

Sugebėjimas atsistoti, takbir (sakyti Allahu akbar), sūros „Atveriančioji“ (Al-Fatiha) recitavimas, nusilenkimas, atsitiesimas po nusilenkimo, puolimas kniūbsčiomis ant septynių kūno dalių, pakilimas, sėdėjimas tarp dviejų sukniubimų, susikaupimas ir ramybė kiekviename veiksmo, jų atlikimas nustatyta tvarka, paskutiniojo tašahudo ištarimas sėdint, maldų siuntimas Pranašui (ramybė ir Allaho palaima jam) ir dviejų pasveikinimų (salām) ištarimas (assalamu alaikum).

Aštuntoji pamoka - privalomi maldos veiksmai

Jie yra aštuoni:

Visi takbyr, išskyrus al-ichram takbyr, sakyti: (samija Allahu liman chamidah) [po imamo ar meldžiantis vienam], sakyti: (rabana ualaka alchamd) [visada] ir sakyti: (subchana Rabbija al Azym) nusilenkiant ir sakyti: (subchana Rabbija al Ala) sukniubus ir sakyti: (rabi ighfirli) [tarp dviejų sukniubimų], ir sakyti pirmąjį tašahhud, [sédint].

Devintoji pamoka - tašahhud paaiškinimas

Tai yra tarti:

(At-tachijatu lilliah, ua-ssalauatu, ua tajjibatu, assaliamu alaika ajuha-nnabiju ua rachmutullahi ua barkiatuhu, assalamu alaina ua ala ibadilliahi-ssalichyn, ašhadu allia iliaha illa-llah, ua ašhadu anna Muchmmedan abduhu ua rasuluh). (Sveikinimai Allahui, maldos ir geri darbai. Taika tau, Pranaše, ir Allaho gailestingumas bei palaiminimai. Taika mums ir teisiesiems Allaho tarnams. Liudiju, kad nėra nieko kito verto garbinimo, išskyrus Allahą, ir liudiju kad Muchammedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys)

Tada siųsti palaiminimus Pranašui (ramybė ir Allaho palaima jam), ir sakyti: (Allahumma salli ala Muchammadin, ua ala ali Muchammad kama sallaita ala Ibrahyma ua ala ali Ibrahym, innaka chamydun madžyd, Allahuma barik ala Muchammadin, ua ala ali Muchammad, kama barakta ala Ibrahyma, ua ala ali Ibrahym, innaka

chamydun madžyd).

Tada ieškoti prieglobsčio pas Allahą paskutiniame tašahhude nuo pragaro ir kapo kančių, nuo gyvenimo ir mirties išbandymų ir nuo Antikristo (Dadžal) išbandymų, tada sakyti bet kokią maldavimą, ypač labiausiai naudojamus, tokius kaip:

(O Allah, padėk man prisiminti Tave, padėkoti Tau ir gerai Tave garbinti. O Allah, aš skriaudžiau savo sielą ir niekas neatleidžia nuodėmių, išskyrus Tave, todėl atleisk man. Ir pasigailėk manęs, nes Tu esi Atleidžiantis, Gailestingasis).

Kalbant apie pirmąjį tašahhud, tai sakoma po dviejų rakatų Zuhri, Asr ir Maghrib maldose, bei galima melstis už Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), pagal daugybę chadisų, po to toliau atliekamas trečias rakatas.

Dešimtoji pamoka - suna maldos veiksmai

Tarp jų:

1 - Atidarymas (istiftach).

2 - Dešinės rankos delno uždėjimas ant kairės, virš krūtinės, stovint prieš ir po nusilenkimo.

3 - Rankų pakėlimas ištiestais pirštais, pečių arba ausų lygyje pirmo takbyr metu, nusilenkiant, atsilenkiant atgal ir stovint nuo pirmo iki trečio tašahhud.

4 - Daugiau nei vienas tasbych pasilenkus ir

nusilenkus.

5 - Kas daugiau, nei pasakymas: „rabbana ualakal-chamd“ atsistojus nuo nusilenkimo ir daugiau, nei vienas atleidimo maldavimas tarp dviejų nusilenkimų.

6 - Nusilenkiant laikyti galvą nugaros lygyje.

7 - Viršutinės rankos dalies atitraukimas nuo šonų, pilvo nuo šlaunų, o šlaunų - nuo kojų, puolant kniūbsčia.

8 - Dilbių pakėlimas nuo žemės puolant kniūbsčia.

9 - Maldininko atsisėdimas ant ištistos kairės pėdos ir dešinės pastatymas pirmajame tašahhud ir tarp dviejų nusilenkimų.

10 - Sėdėjimas tauaruk pozicijoje paskutiniame tašahhud keturių ir trijų raktų maldose, tai yra - sėdėti ant savo sėdmenų dedant kairę koją po dešinę ir pastatant dešinę pėdą.

11 - Rodymas rodomuoju pirštu jį judinant pirmajame ir antrajame tašahhud nuo atsisėdimo iki tašahhud pabaigos.

12 - Maldos ir palaiminimai Muchammedui (taika ir Allaho palaima jam), jo šeimai, Ibrahimui ir jo šeimai, pirmajame tašahhud.

13 - Maldavimas paskutiniame tashshahhud.

14 - Garsiai recituoti Fadžr maldą, penktadienio maldą, dvi Eid maldas ir lietaus prašymo bei pirmus du Maghrib ir Iša maldos vienetus (rakatus).

15 - Tyliai recituoti Dhuhir ir Asr maldas, trečią

Maghrib maldos vienetą (rakatą) bei paskutinius du Iša maldos vienetus (rakatus).

16 - Recituoti daugiau nei Al-Fatichah iš Korano, atsižvelgiant į nepaminėtas maldos sunas, iš jų: kas pridedama prie maldininko posakio: (rabbana ualaka alchamd), atsikėlus nuo nusilenkimo meldžiantis grupėje ar vienam - tai suna. Taip pat iš to: rankų padėjimas ant kelių ištiestais pirštais nusilenkiant.

Vienuoliktoji pamoka - malda anuliuojantys veiksmai

Jie yra aštuoni:

1 - Tyčinis kalbėjimas žinant, kad to negalima daryti, o kas pamiršo ar nežino, tai jo malda neanuliuojama.

2 - Juokas

3 - Valgymas

4 - Gėrimas

5 - Apsinuoginimas

6 - Didelis nukrypimas nuo kiblos (maldos krypties)

7 - Per didelis išsiblaškyimas maldoje

8 - Tyrumo pažeidimas

Dvyliktoji pamoka - dešimt apsiplovimo (vūdu) sąlygų

Jų yra dešimt:

Islamas, protas, gebėjimas suvokti, ketinimas apsiplovimo nenutraukti tol, kol jis dar pilnai

neatliktas, apsiplovimo negadinimas atliekant jį nutraukiančius veiksmus, nešvarumų pašalinimas vandenių ar kitomis priemonėmis, vandens grynumas ir leistinumai bei pašalinimas to, kas neleidžia vandeniui patekti į odą, bei maldos laiko pradžia tiems, kurie greitai sugadina apsiplovimą.

Tryliktoji pamoka - privalomi apsiplovimo (vūdu) veiksmai

Jie yra šeši:

Veido plovimas, įskaitant burnos ir nosies skalavimą, rankų plovimas iki alkūnių, visos galvos perbraukimas (drėgnomis rankomis), įskaitant ausis, kojų plovimas iki kulkšnių, laikantis veiksmų eiliškumo. Pageidautina tris kartus kartoti veido, rankų, kojų plovimą (įskaitant burnos ir nosies skalavimą). O privalomas veiksmų skaičius yra vienas. Kalbant apie galvos perbraukimą, tai nepageidautina kartoti, tai liudija autentiški hadisai.

Keturioliktoji pamoka - apsivalymą (vūdu) anuliuojantys veiksniai

Jie yra šeši:

Tai kas išeina iš dviejų išėjimų: kai kūną palieka nešvarumas ir netyrumas, arba kai protas tampa neaktyvus miego metu ar panašiai. Tai apima ir situacijas, kai ranka liečia lytinį organą be pertvaros, valgant kupranugario mėsą, taip pat – atmetant islamo religiją (tegu Allahas apsaugo mus

ir visus musulmonus nuo to).

Svarbus įspėjimas dėl mirusiųjų plovimo: teisingiausia, pagal daugumą islamo mokslininkų, kad tai neanuliuoja apsiplovimo, nes tam nėra įrodymų, bet jei apiplovėjo ranka liečia mirusiojo lytinį organą be užtvaros, tada jam privaloma iš naujo atlikti apsiplovimą.

Apiplaunančiam negalima liesti mirusiojo lytinio organo, išskyrus atvejį, kai tai daroma per pertvarą. Taip pat moters prisilietimas visiškai neanuliuoja apsiplovimo, nesvarbu, ar tai įvyko iš geismo, ar be jo, pagal teisingiausią islamo mokslininkų nuomonę, jei iš lytinio organo nieko neišėjo. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) netgi pabučiavo kai kurias savo žmonas ir po to meldėsi, neapsiplovęs iš naujo.

Tarė Visagalis Allahas dviejose eilutėse, sūrose „Moterys“ ir „Maistu padengtas stalas“:

﴿...أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ...﴾

{arba turėjote sueitį su moterimi (lytinius santykius)} [Koranas, sūra „Moterys“ 4:43]. [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:6]. Tai reiškia: lytiniai santykiai, remiantis teisingiausiu iš dviejų islamo mokslininkų posakių, tai yra Ibn Abbas posakis (tebūnie Allahas jais patenkintas), bei salaf ir khalaf grupė. Ir Allahas yra Tas, kuris suteikia sėkmę!

Penkioliktoji pamoka - kiekvienam musulmonui priderama moralė

Iš jų: teisingumas, sąžiningumas, skaistumas, kuklumas, drąsa, dosnumas, ištikimybė, paklusnumas viskam, ką Allahas uždraudė, gera kaimynystė, pagalba tiems, kuriems reikia pagal galimybes, ir kitos moralės normos, kurių teisėtumą įrodo Koranas bei suna.

Šešioliktoji pamoka - mandagumas ir islamo etiketas

Tarp jų yra: sveikinimai, džiaugsmo išreiškimas, valgymas ir gėrimas dešine ranka, „Bismillah“ sakymas pradžioje, o „Alhamdulillah“ – pabaigoje, „Alhamdulillah“ tariant po nusičiaudėjimo, o nusičiaudėjusiam sakant „Jarhamukallah“, ligonių lankymas, dalyvavimas laidotuvių maldose ir apeigose, islamo elgesio taisyklės įeinant ir išeinant iš mečetės ar namų, kelionėje, bendraujant su tėvais, giminaičiais, kaimynais, suaugusiais ir vaikais, naujagimio sveikinimas, santuokos palaiminimas, užuojautos išreiškimas nukentėjusiems bei kiti islamo etiketai apsirengiant ir nusirengiant drabužius bei batus.

Septynioliktoji pamoka - įspėjimas apie politeizmą ir nuodėmių rūšis

Iš jų: septynios mirtinos nuodėmės (destruktyvios), kurios yra: partnerių priskyrimas

Allahui, raganavimas, sielos, kurią Allahas uždraudė nužudyti, neteisėtas nužudymas, lupikavimas, našlaičių pinigų suvartojimas, pabėgimas iš mūšio lauko bei skaisčių, tikinčių moterų apkaltinimas nepadorumu.

Taip pat: nepaklusnumas tėvams, giminystės ryšių nutraukimas, melagingi liudijimai, melagingos priesaikos, artimo žalojimas, kenkimas žmonėms krauju, pinigais ir garbe, svaigalų vartojimas, lošimas (majsar), apkalbos, kalbėjimas apie žmones už nugaros ir kiti dalykai, kuriuos Visagalis Allahas ir Jo Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) uždraudė.

Aštuonioliktoji pamoka - paruošti mirusįjį, melstis už jį ir palaidoti

Štai plačiau:

Pirma - nurodyta padėti mirštančiam ištarti - la Ilaha illa Allah (nėra nieko kito verto garbinimo, išskyrus Allahą), pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį:

«لَقِّنُوا مَوْتَانَهُمْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

{ Padėkite mirštantiesiems ištarti - lia Ilaha illa Allah.}¹ Perdavė Muslim savo Sachych rinkinyje. Mirštantieji šiame chadise yra tie, kuriems pasirodė mirties ženklai.

¹ Įtraukė Muslim, su dviem Nr. (916-917).

Antra - jei jis yra tikras dėl mirštančiojo mirties, jo akis reikia užmerkti ir aprišti jo galvą skepeta, pagal suną.

Trečia - mirusį musulmoną būtina apiplauti, nebent jis būtų kankinys, žuvęs mūšyje. Kankinys nėra apiplaunamas ir už jį nesimeldžiama, o turi būti palaidotas su savo drabužiais, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) neplovė Uhud mūšio žuvusiųjų ir už juos nesimeldė.

Ketvirta - mirusiojo plovimo aprašymas

Jam uždengiamos intymios vietos, tada šiek tiek pakeliama ir švelniai suspaudžiamas skrandis. Apiplaunantysis apvynioja ranką skuduru ar panašia medžiaga ir juo plauna intymias kūno dalis. Po to atlieka jam maldos apiplovimą, plauna galvą ir barzdą vandeniu, taip pat naudoja lotoso lapus ar panašias priemones. Tada plauna dešiniją šoną, po to kairiją, kiekvieną kartą tai kartodamas tris kartus. Kiekvieną kartą perbraukia ranka per pilvą, ir jei iš mirusiojo išeina kažkas, tai išplauna. Jei kraujas ar kita medžiaga nesustoja bėgti, užkiša vata ar naudoja šiuolaikines medicinos priemones.

Po to apiplaunantysis kartoja mirusiojo apiplovimą, o jei mirusysis neapsivalo per tris vūdu tai reikia dar pakartoti penkis ar net septynis kartus. Tada apiplaunantysis nusausina jį audiniu ir tepa kvepalais po jo pažastimis ir kitose sulenkimo vietose, o geriau būtų ištepti kvepalais visą jo kūną. Tada smilko drobulės smilkalais. Jei mirusiojo ūsai ar nagai ilgi, tai juos patrumpina, o jei palieka, tai nėra gėdos. Apiplaunantysis neturi šukuoti jo plaukų, skusti gaktos plaukų ir apipjaustyti, nes nėra tam įrodymų, o moters plaukai supinami į tris kasas ant nugaros.

Penkta - mirusiųjų apgaubimas

Geriausia, kad miręs vyras būtų apgaubtas trimis baltais drabužiais, kuriuose nėra nei marškinių, nei turbano, kaip buvo daroma su Pranašu (ramybė ir Allaho palaima jam). O jei miręs būtų apgaubtas marškiniais, juosmene (izar) ar turbanu, tai nieko blogo.

Mirusi moteris apgaubiamą penkiais drabužiais: suknia, khimaru, juosmene (izar) ir dviem apdangalais. Berniukas apgaubiamas nuo vieno iki trijų apdangalų, o mergaitė - marškiniais ir dviem apdangalais.

Kiekvienam mirusiajam privalomas vienas apdangalas, dengiantis visą kūną. Tačiau vyras, kuris mirė ichram atlikimo metu, yra nuplaunamas vandeniui ir lotoso lapais, apgaubiamas savo

apatiniu drabužiu ir apsiaustu ar kt., bet galva ar veidas neuždengiami ir jam netepami kvepalai, nes jis prisikels Teismo dieną, deklamuodamas Talbiją, kaip buvo patvirtinta Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) chadise. O jei tai yra moteris, ji apgaubiamą kaip visada, tačiau jai netepami kvepalai, jos veidas neuždengiamas šydu, jos rankos neapmaunamos pirštinėmis, o drobule, kuria ji bus apgaubta (kaip buvo anksčiau aprašytas moters apgaubimas).

Šešta – labiausiai nusipelnę nuplauti mirusįjį, pasimelsti už jį ir palaidoti

yra žmogus, kurį jis parašė savo testamente: tėvas, senelis, tada nuo artimiausių vyrų giminaičių pagal vyro teisę.

Labiausiai nusipelnę nuplauti mirusiąją moterį yra tie, kuriuos ji paskyrė savo testamente, jos motina, močiutė, o po to – artimiausios moterų giminaitės. Taip pat sutuoktiniai turi teisę nuplauti vienas kitą, nes As-Siddik (tebūnie Allahas juo patenkintas) buvo nuplautas savo žmonos, o Ali (tebūnie Allahas juo patenkintas) nuplovė savo žmoną Fatimą (tebūnie Allahas ja patenkintas).

Septinta - maldos už mirusiuosius aprašymas

Imamas keturis kartus sako takbir. Po pirmojo jis recituoja sūrą Al-Fatichą, o geriausia dar po jos

recituoti trumpą sūrą arba vieną ar dvi eilutes, pagal Ibn Abbas (tebūnie Allahas jais patenkintas) autentišką hadisą, tada jis ištaria antrąjį takbir ir meldžiasi už Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) kaip tašahud sakomas maldoje, tada ištaria trečiąjį ir sako: (O Allah, atleisk mūsų gyviems ir mirusiems, esantiems ir nesantiems, mūsų jauniems ir seniems, vyrams ir moterims. O Allah, kam iš mūsų davei gyvybę, išlaikyk jį gyvą islame ir kam tarp mūsų Tu leidai numirti, leisk jam mirti tikėjime, atleisk, pasigailėk jo ir išgydyk, praplėsk jo įėjimą, ir nuplauk jį vandeniui, sniegu ir kruša, apvalyk jį nuo nuodėmių, kaip baltas drabužis apvalomos nuo nešvarumų. Bei pakeisk geresniais namais nei jo buvo ir geresne šeima nei jo šeima, ir leisk jį į rojų ir apsaugok nuo kapo ir Ugnies kančių ir padaryk jam erdvę jo kapą bei apšviesk jį. O Allah, neatimk iš mūsų jo nuopelno ir neklaidink mūsų po jo). Tada ištaria ketvitąjį takbr (allahu akbar) ir pasako vieną taslim (assalamu aleikum ua rachmatullah) į dešinę.

Pageidautina imamui pakelti rankas su kiekvienu takbir. Jei miręs žmogus yra moteris, sakoma: (O Allah, atleisk jai...) ir t.t., o jei laidotuvės yra dvi ar daugiau, sakoma: (O Allah, atleisk jiems...) ir t.t. Bet jei miręs yra kūdikis, užuot meldžiant jam atleidimo, sakoma: (O Allah, padaryk jį turtu jo tėvams ir atsakingu užtarėju, o Allah, nusverk su juo jo tėvų svarstyklės ir per jį padidink jų atlygį,

prijunk jį prie teisiųjų tikinčiųjų pirmtakų, Ibrahymo globoje (ramybė ir Allaho palaima jam) ir savo gailėstingumu apsaugok jį nuo pragaro kančių).

Pagal suną imamas turi stovėti mirusio vyro galvūgalyje, o moters - prie vidurio. Kai laidojama daug žmonių, vyrai guldomi eilės pradžioje prieš pat imamą, o moterys toliau, eilės gale, priešais kiblą. O jei yra ir mirusių vaikų, po vyrų guldomi berniukai, tada moterys, paskui mergaitės. Tokiu būdu vyrų galvos bus šalia berniukų galvų, o šių galvos šalia moterų ir mergaičių vidurio. Visi maldininkai stovi už imamo, nebent kuris nerado vietos už imamo, tokiu atveju jis turėtų stovėti imamo dešinėje.

Aštunta - mirusiųjų laidojimo aprašymas

Reikia iškasti kapą iki maždaug žmogaus juosmens, kad kape mirusysis būtų paguldytas ant dešinės pusės, kiblos kryptimi. Paskui atlaisvinami drobulės mazgai, bet ne nuimami, o paliekami. Mirusiojo veidas neatidengiamas, ar tai vyras, ar moteris. Tada užpilamas molis, kol sutvirtėja, o jei nėra molio tai galima naudoti kitas priemones, kaip akmenys, mediena ar lentos, kurie mirusįjį apsaugo nuo dirvos, tada ant jo užpilamas dirvožemis ir tuo metu pageidautina pasakyti: (Allaho vardu ir Pasiuntinio religija), tada kapas pakeliamas vienu coliu virš žemės ir ant jo dedami akmenukai, jei

įmanoma, dar apšlakstoma vandeniu.

Laidotuvių gedintiesiems galima stovėti prie kapo ir melstis už mirusįjį, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) baigus laidoti mirusįjį sakydavo:

«اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَاسْأَلُوا لَهُ الشَّيْءَ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ».

„Prašykite atleidimo už savo brolių ir paprašykite, kad jis būtų sustiprintas, nes dabar jis yra apklausiamas.“¹.

Devinta - už kuriuos nebuvo meldžiamasi, leistina už juos melstis po palaidojimo

Nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) tai darė su sąlyga, kad tas laikotarpis yra ne daugiau kaip mėnuo. Jei laikotarpis ilgesnis, melstis nenumatyta, nes nepranešama iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam), kad jis meldėsi už mirusįjį praėjus mėnesiui po jo laidojimo.

Dešimta - mirusiojo šeimai neleidžiama gaminti maisto žmonėms.

Pagal gerbiamą kompanjoną Džarir Ibn Abdullah Al-Badžali žodžius (tebūnie Allahas juo patenkintas):

«كُنَّا نَعُدُّ الْاجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ، وَصَنَعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ الدَّفْنِ، مِنَ النَّبَاهَةِ».

„Mes laikėme, kad susibūrimas su mirusiojo

¹ Įtraukė Abu Davud, Nr. (3221), ir Al-Hakim (3/ 399).

šeima ir maisto ruošimas yra kaip dejonės.¹“
Perdavė imam Achmed su autentiška perdavimo grandine. Kalbant apie maisto ruošimą mirusio šeimai ar jų svečiams, tai nėra nieko blogo, o jų giminaičiams ir kaimynams yra nurodyta gaminti jiems maistą, nes kai Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) gavo žinią apie Džafar ibn Abi Talib (tebūnie Allahas juo patenkintas) mirtį Sirijoje jis įsakė savo šeimai paruošti maistą Džafar šeimai ir pasakė:

«إِنَّهُ أَتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ».

„nes tai, kas juos ištiko, priverčia juos būti užsiėmusiais“

Nieko blogo, kad mirusiojo šeima pakviečia kaimynus ar kitus pavalgyti jiems duoto maisto, o tam, kaip žinome iš šariato, laikas neribojamas.

Vienuolikta - moteriai neleidžiama gedėti mirusio žmogaus ilgiau nei tris dienas, išskyrus vyro,

nes ji turi gedėti keturis mėnesius ir dešimt dienų, nebent ji būtų nėščia, tada gedi iki gimdymo, nes tai įrodo autentiška Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) suna.

¹ Įtraukė Ibn Madža, Nr. (1612), ir Imamas Ahmed (2/ 204).

² Muslim „Al-džanaaiz“ (976), An-Nisai „Al-džanaaiz“ (2034), Abu Davud „Al-džanaaiz“ (3234), Ibn Madžah „Ma džaa fil-džanaiz“ (1569), Ahmed (2/441).

Vyrams neleidžiama gedėti nei artimųjų, nei kitų.

Dvylikta - vyrams nurodyta kartas nuo karto aplankyti kapus, pasimelsti už mirusiųs, prašyti jiems Allaho pagalbos ir prisiminti tai, kad visi kažkada mirs ir tai, kas bus po mirties.

Pagal Pranašo (ramybės ir Allaho palaima jam) posakį:

«زُورُوا الْقُبُورَ، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ الْآخِرَةَ».

„Aplankykite kapus, nes jie jums primena pomirtinį gyvenimą.“¹ Perdavė Muslim savo Sahih rinkinyje. Pranašas (ramybės ir Allaho palaima jam) mokė savo kompanjonus lankant kapus sakyti:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَآحِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ، يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُتَقَدِّمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ».

{ Ramybės jums, žmonės iš tikinčiųjų ir musulmonų! Ir mes, jei Allahas duos, seksime paskui jus. Mes prašome Allaho geros sveikatos jums ir mums. Tegul Allahas pasigaili tų, kurie ėjo pirmiau mūsų ir tų, kurie ateina vėliau}² Kalbant apie moteris, jos neturi teisės lankyti kapų [pagal kai kurias islamo teisės mokyklas], nes Pasiuntinys

¹ Įtraukė Ibn Madža, Nr. (1569), Al-Albani įvertino kaip sahih (autentišką).

² Įtraukė Muslim, Nr. (975).

(ramybė ir Allaho palaima jam) prakeikė moteris, kurios labai dažnai lanko kapus, dėl to, kad jų lankomumas gali sukelti pagundas, todėl joms neleidžiama sekti laidotuvių procesijos į kapines, nes Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) joms tai uždraudė. Melstis už mirusiuosius mečetėje ar kitoje maldos vietoje - tai leistina visiems vyrams ir moterims.

Tai ką galėjome surinkti. Tebūnie Allaho palaima ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui ir jo šeimai bei kompanjonams.

Turinys

Svarbios pamokos visai musulmonų bendruomenei	2
Vardan Allaho Maloningojo, Gailestingojo	2
Autoriaus įžanga.....	2
Pirmoji pamoka - sūra „Atveriančioji“ ir kitos trumpiausios sūros.....	3
Antroji pamoka - islamo ramsčiai.....	3
Trečioji pamoka - tikėjimo (iman) ramsčiai.....	4
Ketvirtoji pamoka - monoteizmo ir politeizmo (širk) tipai	4
Penktoji pamoka - tobulumas religijoje (ihsan)	10
Šeštoji pamoka - maldos sąlygos	10
Septintoji pamoka - maldos ramsčiai	10
Aštuntoji pamoka - privalomi maldos veiksmai.....	10
Devintoji pamoka - tašahud paaiškinimas	11
Dešimtoji pamoka - suna maldos veiksmai	12
Vienioliktoji pamoka - maldą anuliuojantys veiksmai ...	14
Dvyliktoji pamoka - dešimt apsiplovimo (vūdu) sąlygų.	14
Tryliktoji pamoka - privalomi apsiplovimo (vūdu) veiksmai	15
Keturioliktoji pamoka - apsivalymą (vūdu) anuliuojantys veiksniai	15
Penkioliktoji pamoka - kiekvienam musulmonui priderama moralė	17
Šešioliktoji pamoka - mandagumas ir islamo etiketas	17
Septynioliktoji pamoka - įspėjimas apie politeizmą ir nuodėmių rūšis	17
Aštuonioliktoji pamoka - paruošti mirusįjį, melstis už jį ir palaidoti.....	18

Antra - jei jis yra tikras dėl miršančiojo mirties, jo akis reikia užmerkti ir aprišti jo galvą skepeta, pagal suną.....	19
Ketvirta - mirusiojo plovimo aprašymas	19
Penkta - mirusiųjų apgaubimas	20
Šešta – labiausiai nusipelnę nuplauti mirusįjį, pasimelsti už jį ir palaidoti	21
Septinta - maldos už mirusiuosius aprašymas.....	21
Aštunta - mirusiųjų laidojimo aprašymas	23
Devinta - už kuriuos nebuvo meldžiamasi, leistina už juos melstis po palaidojimo.....	24
Dešimta - mirusiojo šeimai neleidžiama gaminti maisto žmonėms.....	24
Vieniolikta - moteriai neleidžiama gedėti mirusio žmogaus ilgiau nei tris dienas, išskyrus vyro,	25
Dvylikta - vyrams nurodyta kartas nuo karto aplankyti kapus, pasimelsti už mirusiuosius, prašyti jiems Allaho pagalbos ir prisiminti tai, kad visi kažkada mirs ir tai, kas bus po mirties.....	26

هدية
HÄDIYAH

The Encyclopedia of Ar-Rahman's Guests

Selected material for Pilgrims and Um-rah teaching it
in languages of the world.

